

JETZTZEIT
(EL TEMPS D'ARA)

L'ESQUENA DE L'ÀNGEL

CV COLECCIÓ

Dossier de premsa
CENTRE D'ART LA PANERA



EXPOSICIONS CENTRE D'ART LA PANERA

JETZTZEIT

Del 18 de maig al 6 d'octubre de 2013

L'ESQUENA DE L'ÀNGEL

Del 18 de maig al 8 de setembre de 2013

GALERÍA & EDICIONES GINKGO (1989 - 1998)

Del 18 maig al 8 de setembre de 2013

Centre de Documentació

A NINGÚ LI AGRADA EL DOLOR PER A SÍ MATEIX, O EL BUSCA I DESITJA TENIR-LO, A PENES PERQUÈ ÉS DOLOR.

Del 18 de maig al 6 d'octubre de 2013

Exposició virtual

Centre de Documentació

INTERIOR / EXTERIOR

Del 25 de juny al 6 d'octubre de 2013

Centre de Documentació

CUBS, TAPS, DITS

Del 18 de maig al 6 d'octubre de 2013

Espai miniPanera

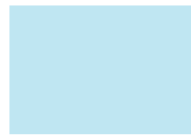
L'ART MÒBIL DE LA PANERA

Nova peça de l'app de La Panera a càrrec d'Abigail Lazkoz

ZONA BAIXA. ÀLEX TROCHUT

Del 28 de febrer al 31 de maig de 2013

Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida



JETZTZEIT (El temps d'ara) i L'ESQUENA DE L'ÀNGEL

Del 18 de maig al 6 d'octubre de 2013

Del 18 de maig al 6 d'octubre, el Centre d'Art la Panera presenta les exposicions *Jetztzeit*, seguida de *L'esquena de l'àngel*, ambdues a partir de les obres que formen part de CV Colección i comissariades per Manuel Segade.

Inauguració: dissabte, 18 de maig a les 12h

Roda de premsa: dijous, 16 de maig a les 12:30h

L'exposició **Jetztzeit (El temps d'ara)**, seguida de **L'esquena de l'àngel**, ambdues comissariades per Manuel Segade, proposen un recorregut per CV Colección.

Jetztzeit parteix de la carta astral del col·leccionista. De la mateixa manera que durant el Renaixement italià, la representació zodiacal s'entrellaça amb les obres d'art i amb el propi destí del col·leccionista.

Per altra banda i seguint amb les mateixes referències, **L'Esquena de l'àngel** es proposa a partir del *leitmotiv* que empra Walter Benjamin en el seu text *Tesi sobre la filosofia de la història*, pel qual ***l'àngel de la Història* arrossega cap a endavant les restes del passat en un avenç sense pausa.**

Es podran veure obres de: Ignasi Aballí, David Adamo, Lara Almarcegui, Allora y Calzadilla, Fikret Atay, Bestué / Vives, Iñaki Bonillas, Candice Breitz, Alejandro Cesarco, Ángela de la Cruz, Keren Cytter, Rineke Dijkstra, Sean Edwards, Haris Epaminonda, Leandro Erlich, Patricia Esquivias, Ceal Floyer, Andreas Fogarasi, Cyprien Gaillard, Regina José Galindo, Ryan Gander, Dora García, Rubén Grilo, Gusmao / Paiva, Emily Jacir, Terence Koh, Friedrich Kunath, Gabriel Kuri, Elad Lassry, María Loboda, David Maljkovic, Fran Meana, Adrián Melis, Asier Mendizábal, Jonathan Monk, Adam Pendelton, Paloma Polo, Wilfredo Prieto, Dan Rees, Alexandre Singh, Jack Strange, Iris Touliatou, Martin in't Veld, Haegue Yang.



TEXT DEL COMISSARI

JETZZEIT

Aquest relat arrenca amb la història del col·leccionisme modern. En un moment crític en el que col·leccionar ha de ser reivindicat com un motor bàsic pel camp de l'art contemporani, i al mateix temps, en el que les pràctiques artístiques mereixen recuperar l'atenció i centralitat que tenien socialment al passat, **JETZZEIT** s'explica a partir d'una anècdota: als *studiolos* del Renaixement italià, els gabinets on es disposaven les col·leccions dels aristòcrates, el cel dels seus sostres s'ornamentava amb un fresc on figurava la carta astral del seu patró.

El context d'incorporació de les **col·leccions privades**, acumulades durant segles per la noblesa i les cases reials europees, va donar lloc als museus a finals del segle XVIII, però també a la formació de disciplines noves que van elaborar tècniques d'investigació destinades a descobrir nous objectes i a construir teories que permetessin classificar-los i datar-los: l'arqueologia, la etnografia i la història de l'art.

A principis del segle XX, Aby Warburg amenaça el pensament luterà amb els seus escrits sobre història de l'art, on va introduir altres sabers avui domesticats, com el ocultisme, el neoplatonisme o l'astrologia. L'estudi fundador de la iconologia –i per tant, de la història de l'art moderna – fou el que Warburg va realitzar sobre els frescos astrològics del Palazzo Schifanoia de Ferrara de finals del segle XV. A partir de la pervivència dels déus clàssics del paganisme grec en forma de signes zodiacals, **va idear una especial concepció del temps de l'arxiu, on les capes de la història se superposen gràcies al temps present –jetzzeit– de l'obra d'art.**

Les **cartes astrals** es representen des de l'antiguitat en esferes zodiacals que representen la posició dels astres, el dia, l'hora i el lloc de naixement. És en els temps del Renaixement que l'astrologia científica passa a ocupar un lloc singular en l'arbre del coneixement, central en la comprensió del temps. En ocasions, el zodíac representat descendia de les cúpules dels *studiolos* per a estendre's per les habitacions dels palaus com un mapa relacional, un quadre sinòptic omnipresent d'influències astrals. **El lligam d'aquest entramat era una mena de màgia simpàtica, analògica, que permetia al col·leccionista llegir i lligar les imatges representades com un text invisible: una maniobra paral·lela a la relació invisible entre les peces de la seva col·lecció.**

Aquesta exposició arrenca del propi col·leccionista, del seu anacronisme zodiacal, de la seva carta astral com un present possible d'actualitzar, com un destí lligat irremissiblement als seus objectes. Aquest gest de complicitat cap al seu propietari, pretén reivindicar la producció de significació que estableix la seva col·lecció i entregar-la de forma que s'expandeixi com una vertadera cosmogonia meravellosa de significats i sabers.

Gairebé com un joc, com un marc o gènere de relat, es planteja traslladar un d'aquests quadres astrològics, que abans s'estenien per les parets dels palaus o inundaven fulls de llibres, a la sala inferior de La Panera, prenent com a ascendents i influències (llunes) disciplines del saber, facultats, branques i tècniques de coneixement.



A partir d'una lògica analògica, la sala hipòstila de La Panera es desplega com un escaquer, amb la mateixa relació que les cartes astrals establien en el seu moment: una quadrícula en la qual les influències dels ascendents i llunes són substituïdes per una xarxa de significació. Tal com escriuen Horkheimer i Adorno: "La classificació és una condició del coneixement, no el coneixement mateix, i el coneixement torna a dissoldre la classificació".

Si al Renaixement el col·leccionista feia públic el seu destí al mostrar públicament el seu horòscop, aquí es tracta de fer públic el destí de la col·lecció com a significat compartit: **oferir el saber que atresora una col·lecció** –en una disposició intervinguda pel discurs comissarial i la institució– als públics com un sistema de relacions interpretatives inesgotable i com un altre ordre del món.

L'ESQUENA DE L'ÀNGEL

En l'art de les generacions més recents es descobreix una obsessió pel projecte històric que genealògicament ha constituït el camp de treball de l'art contemporani: **la modernitat històrica**.

La gran crítica del projecte modern es va produir als anys 30, de la mà dels filòsofs entorn a l'Escola de Frankfurt. Walter Benjamin va escriure les seves *Tesis sobre la filosofia de la història* com una crítica al progrés, a la força de la història que produeix en l'Holocaust la culminació de les premisses del moviment modern. El seu llibre utilitzava un dibuix de Paul Klee com a *leitmotiv*: **l'àngel de la història arrossegant cap a endavant les restes del passat en un avenç sense pausa**. Avui, quan ens encaminem amb força nova cap una altra fugida endavant del progrés de la mà d'un capitalisme ferotge, no és casual que la producció artística de les noves generacions ens entregui armes crítiques per a pensar la nostra posició en aquesta història de progrés imparabile. Benjamin parlava de què el treball per fer per l'historiador era "passar el raspall de la història a contrapèl". Això és el que els artistes ens ensenyen: l'estratègia de desobediència o insubmissió de deturar-nos a mirar l'esquena a aquest àngel de la història, a frenar la seva força d'arrossegament i a escollir el temps-ara en el qual volem construir el nostre present.

Per articular aquesta secció reprenc un llibre crític fonamental de la crítica del projecte modern: la *Dialèctica de la il·lustració. Fragments filosòfics* de Theodor Adorno i Max Horkheimer, escrit en l'exili nord-americà entre 1944 i 1947, just al final i després de la Segona Guerra Mundial. És interessant notar que l'apogeu de la seva fama el produeix la seva reedició el 1969. Escriuen llavors al seu nou pròleg: "El llibre va ser concebut en un moment en el que era previsible el final del terror nacionalsocialista, en la transició cap al món administrat (...). Gràcies a aquesta reserva, el llibre esdevé documentació. Confiem, tanmateix, que sigui alguna cosa més".

Les obres que es presenten en l'exposició permeten somiar amb el compliment d'aquesta premissa final, amb *alguna cosa més*. A 2013, la proposta que deriva de les obres mostrades consisteix en entendre el segle XX com a eina, i amb ell la seva tradició artística: els límits del projecte modern.

Front a l'escola de la unificació com a lògica formal de la Il·lustració, es planteja la diversitat crítica de la producció artística actual. Adorno i Horkheimer ens donen el lema de treball: **"No es tracta de conservar el passat, sinó de complir les seves esperances"**.



IMATGES



Imatges de Jetzzeit – Planta 0



Imatges de L'esquena de l'àngel – Planta 1



GALERÍA & EDICIONES GINKGO (1989 - 1998)

Del 18 maig al 8 de setembre de 2013

Centre de Documentació

Galería & Ediciones Ginko va ser un projecte portat a terme per Mitsuo Miura i Arturo Rodríguez a Madrid durant una dècada, del 1989 fins al 1999. Començaren editant obra gràfica d'artistes espanyols significatius del moment i al 1992 van obrir una galeria. A partir d'aquell moment, les edicions es relacionaren amb el programa expositiu i s'ampliaren a la fotografia i als múltiples.

Els artistes que van col·laborar amb aquesta iniciativa foren: A. Albacete, A. Alcaín, Dis Berlín, E. Blasco, Ch. Boshier, J. Colomer, N. Criado, P. Durán, C. Franco, J. Hidalgo, Köniec, E. Lootz, A. Martín, M. Maté, M. Miura, C. Pazos, J. Pérez Agirregoikoa, M. Quejido, A. Schlosser, O. Seco i S. Serrano.

Amb la col·laboració del Centro de Arte, Alcobendas



A NINGÚ LI AGRADA EL DOLOR PER A SÍ MATEIX, O EL BUSCA I DESITJA TENIR-LO,
A PENES PERQUÈ ÉS DOLOR

Del 18 de maig al 6 d'octubre de 2013

Exposició virtual

Centre de Documentació

Aquest **projecte expositiu *online***, comissariat per **ferranElOtro**, ha estat pensat per a donar a conèixer el fons i les activitats del Centre de Documentació.

L'obra de Ciceró, *Sobre els límits del bé i del mal*, comença amb "Neque porro quisquam est qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit" (A ningú li agrada el dolor per a sí mateix, o el busca i desitja tenir-lo, a penes perquè és dolor), i d'aquesta obra deriva el "Lorem ipsum" o text exemple que s'utilitza en disseny per a proves de tipografia. Aquest text simulat no té sentit, per la qual cosa el lector només mirarà el disseny.

Aquest assaig curatorial mostra una sèrie d'elements de difusió que reutilitzen els canals de comunicació (invitacions, fulls de sala, notes de premsa, etc.) com a suports per a les pròpies propostes, convertint-se finalment en peces en sí mateixes.



Exposició online a càrrec de ferran ElOtro

INTERIOR / EXTERIOR

Del 25 de juny al 6 d'octubre de 2013

Centre de Documentació

Aquest projecte fa una aproximació a la dualitat i a les contradiccions que genera l'ús dels espais. **Interior** fa referència a allò privat, sagrat, impenetrable, a aquella porta que s'ha de travessar per viure una experiència. El públic en serà conscient i preveurà els resultats. **Exterior** és entès com allò públic, compartit, modificable i real fins que desapareix. L'experiència serà viscuda, el públic no en serà conscient, i els resultats seran més imprevisibles.

la ira

<http://www.monmort.blogspot.com.es/>





TAPS, CUBS, DITS

Del 18 de maig al 6 d'octubre de 2013

Espai miniPanera

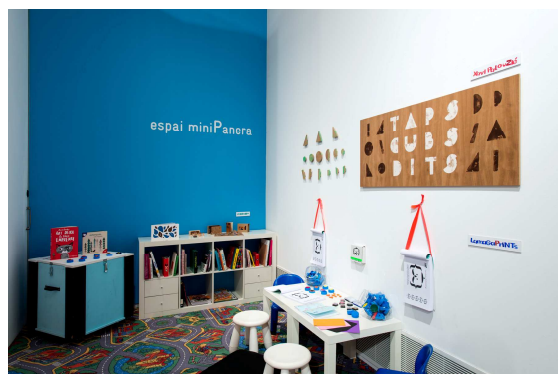
Aquest estiu deixa la teva empremta a la Panera!

Durant l'estiu de 2013, us proposem apropar-vos al món de la estampació a través de l'exposició *Cubs, Taps, Dits* a l'espai miniPanera.

Us presentem una mostra dedicada a donar a conèixer les tècniques d'impressió, a partir d'una selecció de projectes d'artistes que han treballat amb l'estampació, realitzant il·lustracions o dissenyant tot tipus d'objectes.

Si vols deixar la teva empremta, participa al taller d'estiu adreçats a nens i nenes. En aquesta activitat descobriràs diferents maneres de crear dibuixos a partir de plantilles, tampons, i altres formes d'estampació, podràs dissenyar i realitzar les teves pròpies impressions sobre paper o teixit.

En aquesta mostra s'hi podran veure els treballs d'il·lustradors i dissenyadors, com **Milimbo**, **Lamagaprints**, **Papermind** i **Xavi Palouzié**.



Espai miniPanera



L'ART MÒBIL DE LA PANERA

La nova peça, a càrrec d'Abigail Lazkoz és la quarta obra creada exclusivament per a l'App Art Mòbil de La Panera

El Centre d'Art la Panera ha estat el primer espai dedicat a l'art que ha dut a terme una proposta d'aquestes característiques. El concepte d'art mòbil ha anat més enllà que únicament poder visualitzar una exposició virtual o accedir als continguts d'un museu o centre d'art. Des de La Panera, s'ha ideat una aplicació gratuïta on els usuaris poden accedir a obres expressament creades per aquest suport, i que no es poden veure d'altra manera. L'objectiu principal d'aquesta aplicació és oferir un **art mòbil per al mòbil**; obres que l'espectador es pugui endur vagi on vagi, i que alhora tingui l'oportunitat d'accedir a creacions artístiques d'una manera diferent a l'habitual.

L'aplicació per a iPhone, que s'ha creat des del Centre d'Art la Panera i que porta per títol **Art mòbil**, ja compta amb quatre peces: una d'Ignacio Uriarte i una de Juan López, ambdues concebudes en el context de les exposicions respectives que els artistes han realitzat a La Panera. La tercera, de Marina Núñez; i per últim, la darrera incorporació, que ha anat a càrrec d'Abigail Lazkoz.

Abigail Lazkoz, *64*, 2013

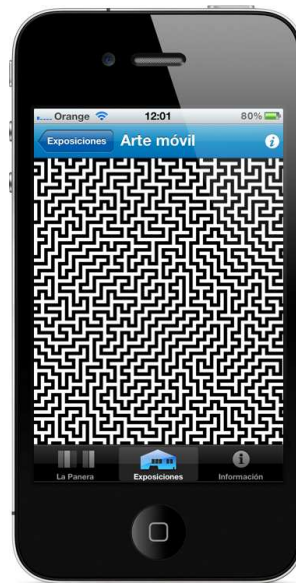
64 és una aplicació de dibuix difícil. Quan els nens aprenen a dibuixar necessiten anar afinant les seves capacitats psicomotors per optimitzar progressivament l'ús de l'eina llapis. El llapis és primer un sismògraf del cos, després del braç, després del canell i després dels dits índex i polze. Amb 64 recuperem la idea de dibuix com a empremta del moviment corporal. Les implicacions figuratives del marc d'acció que es planteja pretenen propiciar una renegociació lúdica de les capacitats i assignacions del binomi cos-ment pel que fa a la tasca del dibuix.



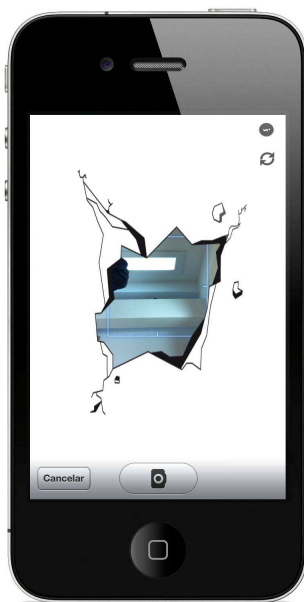
Abigail Lazkoz, *64*



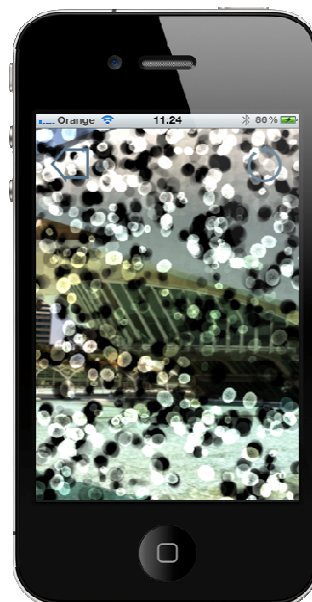
L'aplicació, juntament amb la programació de cada peça, han estat dissenyades per **USE-IT**. Aquesta és una empresa innovadora de Lleida dedicada al desenvolupament d'aplicacions per a mòbils, pàgines web i serveis d'usabilitat. La formen quatre joves emprenedors: Jordi Monné, Àlex Surroca, Xavier Maya i Daniel Roman.



Ignacio Uriarte, *Eternal labyrinth*



Juan López, *Glassgate*



Marina Núñez, *Worlds Inside*

ZONA BAIXA. ÀLEX TROCHUT

Del 28 de febrer al 31 de maig de 2013

Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida

Des dels seus inicis l'any 2009, el projecte "Zona Baixa" està orientat prioritàriament a facilitar i potenciar l'educació artística dels alumnes de la Facultat de Ciències de l'Educació de la UdL.

Aquest projecte implica la col·laboració de dues institucions: el Centre d'Art la Panera i la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida. La facultat cedeix l'espai "Zona Baixa", on s'instal·len obres d'art vinculades amb la programació expositiva del Centre d'Art la Panera.

Les il·lustracions, els dissenys i la seva tipografia s'apropien de la noció moderna del minimalisme i la capgiren radicalment. La filosofia de treball de Trochut és "més és més", rica en execucions elegants d'extraordinària factura que transmeten satisfacció i alhora un acurat i temperat control. A Àlex Trochut el mou el desig d'evolucionar constantment, la qual cosa es pot veure en el conjunt eclèctic de la seva obra.



Pòsters d'Àlex Trochut a l'espai Zona Baixa



CENTRE D'ART LA PANERA

Pl. de la Panera, 2
25002 Lleida
Tel. (+34) 973.262.185
www.lapanera.cat
App La Panera

Per a més informació o imatges:

Contacte:

comunicaciolapanera@paeria.es

Horaris: (estiu)

De dimarts a divendres, de 10h a 14h i de 17h a 20h

Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 20h

Diumenges i festius, d'11h a 14h. Dilluns tancat.

Visites comentades:

Dissabtes, a les 12h i a les 18h

Diumenges, a les 12h